

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.723 van 25 maart 1998

A. 60.450/VIII-592
(voorheen VI-12.079)

In zake : **KOOT** Jacques

die woonplaats heeft gekozen bij
Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpsessesteenweg 187
1170 Brussel.

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

Tussenkomen partij :

BONHEURE Michèle,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 20 oktober 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Jacques KOOT de nietigverklaring
vordert van het koninklijk besluit van 8 augustus 1994
houdende benoeming van Michèle BONHEURE tot substituut-
generaal bij het arbeidshof te Brussel en van de

impliciete afwijzing van haar sollicitatie naar dat ambt;

Gezien het op 23 oktober 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Michèle BONHEURE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1996 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 maart 1998;

Gehoord het verslag van mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker is substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Brussel. Op 7 februari 1994 solliciteert hij naar een ambt van substituut-generaal bij het arbeidshof te Brussel. Negen andere magistraten, onder wie de tussenkomende partij, solliciteren eveneens naar die betrekking;

2. Op 20 april 1994 brengt het comité genoemd in artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek een zeer gunstig advies uit omtrent de sollicitatie van de tussenkomende partij en een ongunstig advies omtrent verzoeker. Het advies over verzoeker luidt als volgt :

" Eerst was hij belast met de dossiers betreffende de werkloosheid, thans behandelt hij dossiers inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering. De wijze waarop hij zijn dossiers, weliswaar snel maar te oppervlakkig, behandelt, beantwoordt niet aan de eisen van de uiterst belangrijke taak van het auditoraat in het voorafgaande onderzoek van dossiers en het op voldoende volledige wijze in gereedheid brengen ervan.

Bovendien was hij eveneens verbonden aan de strafrechtelijke afdeling en vervulde hij in die hoedanigheid van november 1991 tot december 1992 een opdracht bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg inzake samenhangende strafbare feiten. Hij was tevens in januari en februari 1993 bekleed met een opdracht bij het arbeidsauditoraat te Nijvel.

Hij is niet in het bezit van het getuig-schrift van de kennis van het Nederlands."

3. Bij ontvangst van dat advies wendt verzoeker zich tot het comité met zijn opmerkingen en wordt op zijn verzoek op 25 mei 1994 gehoord. Hij betwist de beoordeling van zijn werk en betoogt dat hij nooit de minste opmerking heeft gekregen omtrent de uitoefening van zijn ambt en vraagt dat het comité de magistraten hoort onder wier leiding hij heeft gewerkt of met wie hij zitting heeft gehouden. Hij gaat er van uit dat dit verhoor des te meer noodzakelijk is daar de betwiste negatieve beoordeling weliswaar reeds is voorgekomen in vorige adviezen die zijn uitgebracht omtrent andere sollicitaties, doch in het advies van 18 augustus 1993 evenwel beperkt is tot de periode van 1985 tot 1989. Hij zegt voorts dat zijn adviezen en verslagen doorgaans gevolgd worden door de arbeidsrecht-bank.

4. Op 24 mei 1994 handhaaft het adviescomité zijn ongunstig advies, dat als volgt luidt :

" Eerst was hij belast met de dossiers betreffende de werkloosheid, vervolgens was hij verbonden aan de strafrechtelijke afdeling en in die hoedanigheid van november 1991 tot december 1992 bekleed met een opdracht bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg voor samenhangende strafbare feiten. Hij was tevens in januari en februari 1993 bekleed met een opdracht bij het arbeidsauditoraat te Nijvel. Bij het vervullen van die taken, behandelde hij zijn dossiers weliswaar snel, doch te oppervlakkig, op een wijze die niet beantwoordt aan de eisen van de uiterst belangrijke taak van het auditoraat in het voorafgaande onderzoek van dossiers en het op voldoende volledige wijze in gereedheid brengen ervan.

De heer KOOT behandelt thans dossiers inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Hij is niet in het bezit van het getuig-schrift van de kennis van het Nederlands."

5. Op 4 juli 1994 wordt een samenvatting van de situatie toegezonden aan de minister, die zijn voorkeur te kennen geeft voor de tussenkomende partij.

6. Een koninklijk besluit van 8 augustus 1994 benoemt de tussenkomende partij tot substituut-generaal bij het arbeidshof te Brussel. Dat koninklijk besluit, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 augustus 1994, wordt gemotiveerd als volgt :

" Overwegende dat mevr. Michèle BONHEURE, eerste substituut - arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Brussel, voldoet aan de wettelijke benoembaarheidsvereisten;

Overwegende dat er grond is om een Franstalige benoeming te doen;

Overwegende dat de betrokkene grondige ervaring heeft opgedaan terzake gedurende de dertien jaar die ze doorbracht op het arbeidsauditoraat te Brussel als substituut en vervolgens eerste substituut;

Overwegende dat ze staat aangeschreven als een van de beste magistraten van het auditoraat die haar beslissingen steeds baseert op een uiterst zorgvuldig onderzoek van de dossiers;

Overwegende dat ze een ruime kennis heeft van sociaal recht, niet allen inzake sociale zekerheid maar tevens op het gebied van arbeidsrecht en beroepsrisico's".

Het betreft de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent "aan de schending van artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek, van artikel 6 (lees : 10) van de Grondwet, van het algemeen administratiefrechtelijk beginsel luidens hetwelk , de administratie, wanneer ze een benoeming doet, ertoe gehouden is de respectieve vaardigheden van de verschillende gegadigden, hun aanspraken en verdiensten op gelijke, ernstige en concrete wijze te vergelijken, alsmede van het algemeen administratiefrechtelijk beginsel luidens hetwelk elke administratieve handeling moet berusten op materieel juiste, relevante en wettelijk aanvaardbare motieven", dat verzoeker in een eerste onderdeel betoogt dat het recht om bezwaar in te dienen voor de administratieve

overheid de plicht meebrengt de gegrondheid van de ingediende bezwaren te onderzoeken en op gepaste wijze te antwoorden op de geformuleerde bezwaren; dat hij het adviescomité verwijt de gegrondheid van zijn opmerkingen niet te hebben willen nagaan, inzonderheid door de gevorderde aanvullende onderzoeksmaatregelen te nemen; dat hij daaruit afleidt dat de verwerende partij zich niet heeft kunnen uitspreken met kennis van zaken; dat hij in een tweede onderdeel betoogt dat het voormelde advies berust op talrijke vergissingen en nalatigheden : de ongunstige beoordeling is niet beperkt tot de periode vóór 1991, terwijl zulks het geval was in het advies van 18 augustus 1993, er is geen rekening gehouden met de omstandigheid dat hij belast is geweest met nagenoeg alle zittingen in verband met de sociale verkiezingen van 1991, de ongunstige beoordeling is in te algemene termen gesteld en wordt tegengesproken door de stukken die gevoegd zijn bij zijn nota met opmerkingen, ingediend tijdens zijn verhoor van 25 mei 1994, en de vermelding luidens welke hij geen getuigschrift van tweetaligheid heeft is niet relevant daar de omstreden betrekking is verleend aan een niet-tweetalige Franstalige sollicitante; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord wijst op de positieve beoordeling die de voorzitter van de 44e correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel over hem heeft gegeven;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie erop wijst dat hij het ontbreken van een ernstig onderzoek van zijn opmerkingen niet alleen afleidt uit het handhaven van het ongunstige advies van het adviescomité, maar uit het feit dat er in genen dele rekening mee gehouden is; dat het adviescomité, volgens hem, "in zekere zin" met zijn bezwaren rekening had moeten houden "zoniet wordt het recht op bezwaar van de sollicitant uitgehouden en het doel van de adviesprocedure gemist, dat

erin bestaat de benoemingsgerechtigde overheid te informeren";

Overwegende, wat de twee onderdelen samen betreft, dat verzoeker een nota met opmerkingen heeft voorgelegd aan het adviescomité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel en dat hij, bijgestaan door zijn raadsman, door dit comité is gehoord; dat het comité, ondanks die ruimere informatie, het niet nodig heeft geacht van mening te veranderen; dat op grond van die laatste omstandigheid er niet mag worden vanuit gegaan dat het adviescomité geen aandacht zou hebben geschonken aan de door verzoeker gemaakte opmerkingen; dat noch artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek, noch het beginsel van gelijke toegang tot openbare ambten het genoemde comité verplichten zelfs maar bondig te antwoorden op de bezwaren van verzoeker en de aangevraagde onderzoeksmaatregelen in te willigen; dat uit het onderzoek van de verschillende adviezen die dat comité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel op 30 september 1992, 2 juni 1993 en 18 augustus 1993 over de persoon van verzoeker heeft gegeven naar aanleiding van diens sollicitatie bij het arbeidshof en bij het parket-generaal bij dat hof, blijkt dat het bezwaar ontleend aan de "te grote oppervlakkigheid" waarvan hij zou hebben getuigd bij het onderzoek van de dossiers, systematisch wordt vermeld; dat het advies van 18 augustus 1993 weliswaar de indruk kan wekken dat die kritiek alleen betrekking had op de periode gedurende welke hij belast was met de dossiers inzake werkloosheid, doch niet zonder enige dubbelzinnigheid is gesteld en bijgevolg geen grond geeft voor de stellige bewering dat dit verwijt geen betrekking heeft op alle door de betrokkene uitgeoefende activiteiten; dat het advies van 25 mei 1994, dat is uitgebracht na verzoekers bezwaar, minder onzekerheid laat bestaan; dat de negatieve opmerking immers alleen de periode tijdens welke

verzoeker de dossiers inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering behandelde uitsluit, die de periode is in de loop waarvan het advies is gegeven; dat de aldus door het advies van 25 mei 1994 aangebrachte precisering volstaat om grond te geven aan het omtrent verzoeker uitgebrachte negatieve advies, zonder dat men ervan uit mag gaan dat het comité zodoende zijn beoordelingsbevoegdheid kennelijk te buiten zou zijn gegaan en zulks niettegenstaande de omstandigheid dat de betrokkene nagenoeg alle zittingen in verband met de sociale verkiezingen van 1991 op zich heeft genomen; dat de vermelding luidens welke verzoeker geen tweetaligheidsgetuigschrift bezit van haar kant geen enkele doorslaggevende rol heeft gespeeld voor de uitgebrachte beoordeling, aangezien dezelfde vermelding even goed voorkomt op het nochtans zeer gunstige advies dat omtrent de tussenkomende partij is uitgebracht; dat de omstandigheid luidens welke die vermelding niet relevant zou zijn omdat de betrekking is verleend aan een niet-tweetalige magistraat op zich alleen ook de rechtmatigheid van het uitgebrachte advies niet kan aantasten; dat geen enkel onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 ervan, en van artikel 259ter, § 1, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek; dat hij tegen de impliciete weigering waarbij zijn sollicitatie wordt afgewezen inbrengt dat ze noch feitelijke, noch juridische motieven bevat; dat hij voorts zegt dat indien het advies van het comité ad hoc in dat opzicht in aanmerking behoorde te worden genomen, ervan uit diende te worden gegaan dat de motivering ervan ontoereikend, niet geschikt en zelfs lacuneus was doordat het geen

rekening houdt met zijn recente prestaties, inzonderheid zijn deelneming aan de zittingen inzake sociale verkiezingen;

Overwegende dat verzoeker geen kritiek uitbrengt op de motivering van het advies dat is uitgebracht omtrent de tussenkomen partij noch op die van het koninklijk besluit houdende zijn benoeming; dat voor de weigering om hem te bevorderen noodzakelijkerwijs geen formele uitleg bestaat, daar ze impliciet kan worden afgeleid uit de gedane benoeming; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftientwintig maart 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
de Hr. LEROY,	staatsraad,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.